

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 19. szám

1953. október 27

Ára 40 fillér

Orvostudományi Egyetemünk nehézségei

Egyetemünk a felszabadulás óta hatalmas intézménnyé fejlődött. Új intézetek létesültek, hallgatószáma és a klinikai ágyak száma csaknem megkétszereződött. Mintegy ezer dolgozók és ezer hallgató van s naponta ezer beteg fekszik a klinikákon. A valóságos kulturális honfoglalásnak, a dolgozó népből jövő értelmiség gyors növekedésének közvetlen szemtanúi vagyunk. Felvételi vizsgáinkon a munkás-paraszt ifjúság évről évre nagyobb számmal bizonyítja be az egyetemi tanulmányokra való rátermettségét. Van azonban olyan tapasztalataink is, hogy a középiskolai oktatásban itt-ott még mindig meglévő hiányosságok komoly nehézséget okoznak professzoraink, hallgatóink egyaránt. Az orvosképzés tartalmában és formájában alapvetően felrészült. Hallgatószáma régebben soha nem tapasztalt szorgalommal dolgozik. Ifjúságunk és a tanszemélyzet közötti kapcsolat közvetlenebbé válásának jó határait már is tapasztaljuk és arra törekszünk, hogy ez mind bensőségesebb legyen. A hallgatók tudományos köre a mult tanév végén, a professzorok és a tanszemélyzet előtt, olyan tudományos ülésen mutatkozott be, amelynek színvonala minden várakozást messze felülmúlt és azt bizonyítja, hogy ez az új intézmény a tudományos utánpótlást jelentős mértékben elősegíti egyetemünkön, amely a kutató munka sok területén az élen jár. Azok a kapcsolatok, amelyek néhány intézetünk és új ipari kutatóintézetek, további állami és termelőszövetkezeti gazdaságok között kialakultak, további ilyen irányú lépésekre kell hogy serkentessenek. Tanszemélyzetünk az ideológia terén mutatkozó hiányosságokat felszámolva, magáévá tette népi demokráciánk célkitűzéseit, az ifjúságot a szocialista hazafiság szellemében igyekszik nevelni. Általában megállapítható, hogy egyetemünkön az oktató, a kutató az egészségügyi dolgozó új szocialista típusa van kialakulóban. Ez természetesen nemcsak az orvosokra vonatkozik, mert a folyamatos, magasszintű szakmai és politikai továbbképzés minden dolgozónak nagyobb tudásúvá, megbízhatóbbá és öntudatosabbá tette. Az egyetemi feladatok szaporodásával azonban nem tartott lépést sem az adminisztrációs — műszaki szervezetünk megerősítése, sem az épületekkel való gyarapodásunk. Amíg pl. a Tudományegyetemet — amelynek dolgozóhallgatói létszáma kb. a miénkkel egyenlő és nincs több tízezerrel — három dékáni apparátus igazgatja, addig a gyógyszerész-képzést is ellátó egyetemünk csak egy dékáni szervezettel rendelkezik. Ennek megerősítése és a klinikai tanszemélyzetnek tehermentesítése gondnokok beállításával mielőbb szükséges.

Nehezebb kérdés a helyhiány leküzdése, mert a sokféle feladathoz mérten, még az impozáns klinikáink és elméleti intézeteink kapacitása is kicsiny. Ismeretes, hogy az Anatómiai és Szórvettani, a Körhívottani és a Törvényszéki Orvostani Intézet, az Ideg- és Elme-klinika, a Szemklinikai és több elméleti intézet az egyetem létesítése óta korszerűtlen és feladatokhoz méltatlan körülmények között működik. Az utóbbi évek nagyirámú,

de nem mindenben arányos fejlődése következtében a nehézségek egész sora merült fel. A helyhiány mindennapos kérdéssé vált és gátolja az oktató, kutató és gyógyító munkánkat. Az együvé zsúfolt I. és II. sz. Sebészeti klinika épületében az orthopédiának, traumatológiának kifejlesztésére nincs hely, pedig a felszerelés is rendelkezésre áll. Ugyanott a véradó állomásnak alig lehetett helyet szorítani. A radiológiának annyira szükséges kibővítésére a zsúfoltság miatt jelen pillanatban gondolni sem lehet. A II. sz. Sebészeti klinika fejlődését megfelelő elhelyezéssel biztosítani s ezzel az I. sz. Sebészeti klinikát tehermentesíteni kell. A Fül-orr-gégészeti Intézet a Gyermek-klinikán szűk területre szorítva működik és megakadályozza a gyermek-sebészet működését. A gyógyszerismereti intézetünk nem tudjuk elhelyezni. A Marxista-leninista tanszéki csoport méltó elhelyezése most teljesen lehetetlen, de még ideiglenes elhelyezését sem tudjuk biztosítani. Az orosz lektorátusunkkal is ugyanez a helyzet. Alig leküzdhető nehézséget okoz a tanteremhiány. Új létesítményekre, mint pl. az Orvosi Fizikai tanszék vagy a Gyógyszerészi kar hiányzó tanszékei — bármennyire szükségesek lennének is — nem is gondolhatunk. Betegélemezési osztályunk s ennek előkészítő üzemei olyan pinchehelyiségekben vannak elhelyezve, melyeket a város egészségügyi osztálya ismételtelen kifogásolt! Téli tárolásra alkalmas helyisége nincs és fejlesztésre sincs megfelelő lehetőség. A diákolthozók kérdése minden eddigi erőfeszítésünk ellenére sem nyert kielégítő megoldást. A Párt alapszervezeteink is megfelelő helyiségeket kellene biztosítani. Nincs megoldva az egyetemi bölcsőde kérdése sem. Az üvegtechnikai műhely, továbbá a központi fényképezési kinematográfiai laboratórium részére helyiséget adni nem tudunk. Az egyetemi „Népbolt” részére, melyet a dolgozónk annyiszor kértek, nincs hely. A Dékáni Hivatal a Tanulmányi- és Személyzeti osztályával s az Orosz lektorátussal együtt a Tudományegyetem birtokában lévő épületben van beszállva s a dékáni apparátus kiépítése, a megfelelő munkakörülmények biztosítása helyhiány miatt eddig nem volt lehetséges. A Gazdasági Igazgatóság és központi üzemek a klinikáktól és intézetektől, valamint a Dékáni Hivaltól is mintegy 2 km távolságra vannak elhelyezve. Ez a körülmény az Egyetem vezetése és a folyamatos gazdasági ellátás szempontjából igen hátrányos. Kívánatos lenne a dékáni apparátus és a Gazdasági Igazgatóság egy helyen történő elhelyezése a klinikák és intézetek közvetlen közelében.

Ezekben foglaltam össze egyetemünk legégetőbb nehézségeit. Egyrészt csak új építkezéssel, nagy részük azonban épületeknek az Egyetem rendelkezésére bocsátásával megoldható. Az előbbire az új ötéves terv keretében kerülhet a sor, az utóbbira már a közeljövőben. Erre az a nagy kollektív készség a biztosítékunk, amellyel a Párt, a Városi Tanács, az Egészségügyi Minisztérium és a Minisztertanács szervei most a segítségünkre sietnek.

Dr. Kukán Ferenc
egyetemi tanár,
dékan.

A Szegedi Állami Zeneművészeti Szakiskola

az 1953—54-es tanévben ismét megkezdte az üzemi szerepléseket. Egy-egy ilyen szereplésre ifjúságunk igen nagy szeretettel készül fel. Tudatában vagyunk annak, hogy ezeknek az üzemi szerepléseknek milyen fontos szerepük van mind a tanulásban, mind pedig a szocialista zenekultúra terjesztésében. Műsorunkat minden esetben úgy állítjuk össze, hogy az tartalmazza a haladó hagyományokon felépülő szovjet és magyar zeneszerzők műveit.

Az iskolaév megkezdése óta már három alkalommal szereplünk. A szereplések mind nagyon jól sikerültek. A siker babérjai először is

azokat illeti, akik műsorszámukkal hozzájárultak az üzemi szereplések gyors megkezdéséhez.

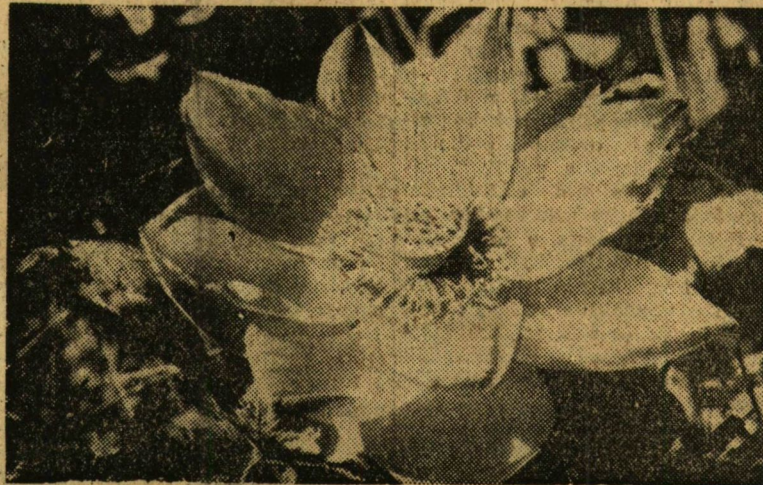
Két alkalommal szereplünk a Jókai utcai MSZT-ben, hol egy-egy gyűlés előtt tartottuk meg előadásunkat. Az eddigi szereplések közül a legkiemelkedőbb volt az Ifjúsági Béketalálkozóval való közreműködésünk. Ezzel a szereplésünkkel bebizonyítottuk azt, hogy intézetünk kivévesi a részét a hazánkban folyó békeharcból. Harcolunk a saját területünkön azért, hogy hazánk dolgozóit jó kultúrműsorról szórakoztassuk és neveljük.

Papp Sándor
levezető

Utat a Fűvészkertnek!

Több, mint harminc éve egyetemi város Szeged. Az egyetem kapui kilenc éve nyitottak a széles tömegek számára. De csupán egy intézménye van, amely elvileg nyitva volt mindenkinek a multban is: a Fűvészkert. A nyitva-vőség azért jelent problémát, mert a multban egyrészt kevés volt benne a látóval, másrészt pedig messze volt a várostól. Ma kissé más a helyzet.

Megváltozott a Fűvészkert, változtak az emberek és talán a távolság is rövidült.



A Fűvészkert díszé, az indiai lóbusz (*Nelumbo nucifera* var. *caspiaca*) 25 cm. átmérőjű virágja.

Ma sok a Fűvészkertben a látóval, (persze nem minden látóval) minden gondozott, fejlődő, szép.

Ilyen látóval a Rosalium,

a rózsakert,

melyben kb. 400—450 rózsafajta nyílik tavasztól késő őszig. Több nem messze hegy van születőben. Na még csak a sziklái vannak készülőben, növényei még valahol a Mátrában, Bükkben vagy Mecsekben álmognak a tavaszról, amelyet már itt fognak megérni. Előtte egy fiatal tó víztükré veri vissza a háttér fenyőinek színeit. Közélemben egy másik „örög” hegyvidék „tör a magasba” betelepítve hegyvidéki növényekkel. Ez az örög hegy egy örög tóval szomszédos, ahol

a Fűvészkert egyik büszkesége, az indiai lóbusz (*Nelumbo*) hatalmas levelei (és nyáron virágai is) emelkednek a víz fölé.

Mellette eltöppöl az egyébként nyáron pompásan virító tündérrózsák. A vízparton tiszták, mocsárciprusok, nyírfák teszik változatossá a képet.

Innen csak pár lépésre nagyarányú építkezés folyik. A multban kb. 100 négyzetméter területű üvegháza volt a Fűvészkertnek. Tavaly ősszel egy kb. 70 négyzetméternyi modern pálmaház készült, jelenleg pedig egy kb. 50 négyzetméter alapterületű

újabb üvegház építése.

folyik. Ezen nagy területek még nagyobb fűtendő teret jelentenek, amelyhez most építik a hatalmas kazánházat és bele az új, gőztadó kazánt. Nehéz volna csupán a legérdekesebb növényeket is felsorolni, amelyek menedéket kapnak a melegházak meleg, párás levegőjében. Jelenleg még rengeteg sok

páfrány, csipkeharaszt, trópusi fenyő, pálma, orchidea van üvegházban, várva az új tervezett helyét,

ahol a téli látogatók is hozzáférhetnek.

Változatos fák, fenyők, páfrányos sziklák mellett vezet el az út arra a körkörös enklávéhoz, ahol a növények helyét a származás, a rokonság szabja meg; a rendezési táblához. E területnek a betelepítése, rendbentartása és fejlesztése a legfőbb gondja a Fűvészkert igazgatójának és a Fűvészkert dolgozóinak. Hasonlóképpen állandó gondozás és fejlesztés alatt állanak azok a területek, ahol

a természetű növények és a gyógynövények helyezkednek el.

Ezek azok a területek, amelyek az egyetemi oktatás számára a leg-

Sokoldalú, színes, a nemzetközi kérdéseket és a helyi eredményeket, hazánk fejlődését és az egyes emberek életének, munkájának szépségét megvilágító, de a nehézségeket el nem hallgató agitációra van szükség.

(Szabad Nép okt. 16.-i vezércikkéből.)

fontosabbak, nélkülözhetetlenek ahhoz, hogy

modern biológus tanárokat és gyógyszerészeket

képezzen az egyetem.

A Fűvészkert fejlesztésének egyik rész munkája az, amit a magcsere lebonyolításával végez. A Fűvészkertben kb. 4500—5000 növényfaj van. A növények magvait kora tavasztól késő őszig gondosan begyűjtik a kert dolgozói. A begyűjtött és pontosan meghatározott magvakból katalógus készül, ame-

200 botanikus kerttel volt magcsere viszonyban.

A kapcsolatot a baráti országok, a Szovjetunió, Kína, a közeli népi demokráciák felé jól kiépített, de más országok botanikus kertjeivel is fejlett.

Ausztráliába például a mi növényeink magvai kb. 1 hónap alatt érnek el.

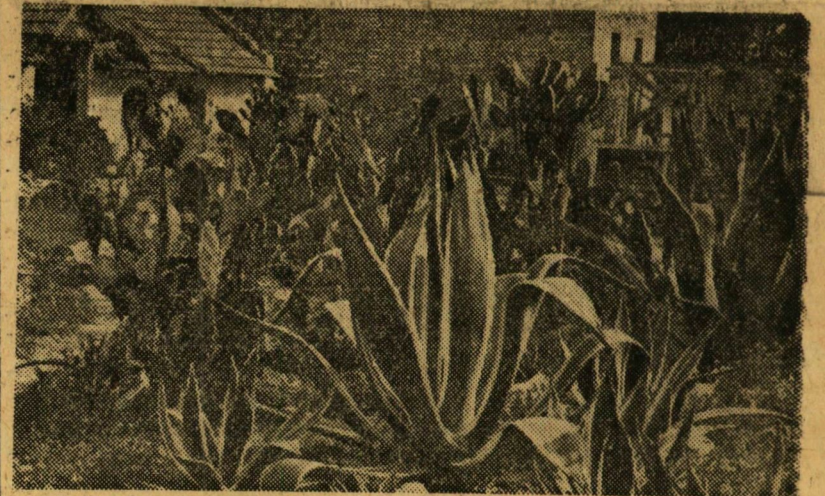
Arról azt hiszem felesleges szót ejteni, hogy az egyetemi oktatásnak milyen fontos része a természetben való bemutatás, a terület adta

kísérletezési lehetőség,

azonban azt is fel kell vetnünk, hogy a természettudományos oktatásnak nemcsak az egyetem, helyesebben az egyetem hallgatóinak kis körére kell szorítkoznia. Minden embernek, aki igényt tart arra, hogy szocialista embernek nevezze, ismernie kell a legfontosabb élőszervezeteket, azok életkörülményeit, a természetben betöltött szerepét. A szegedi általános és középiskolák tanulói már gyakran el látogatnak a Fűvészkertbe, egy-egy szép őszi napon 200—300 csoportos látogató is megfordul,

de a nem biológus egyetemi hallgatók közül igen kevesen látogatják a botanikus kertet. A DISZ-nek volna a feladata, hogy biológus hallgatók vezetése mellett tanulmányutakat szervezzen a kertbe. Az egyetemen kívüli felnőtt dolgozók számára pedig a Természet- és Társadalomtudományi Ismeretterjesztő Társulatnak kell hasonló munkát végeznie. Ehhez azonban

közelebb kell hozni a Fűvészkertet: használható utat kell biztosítani a Fűvészkerthez. Jelenleg ugyanis a legkisebb és a több napra megköze-



Részlet a Fűvészkert sivatagi és félsivatagi növényeiből (*Agave*, *Opuntia*.)

vészkertünk gazdagítja növényállományát.

A mult évben kb. 1500 magot tartalmazó katalógust adott ki a Fűvészkert, az idén kb. 2000 faj szerepel majd a katalógusban és kb.

líthetetlenül teszi az odavezető földutat. A Városi Tanácsnak feltétlenül sürgősen, még ebben az évben kellene foglalkoznia a Fűvészkerti út építésével.

Simoncsics Pál

A megyei levelezőértekezlet tanulságai

Oktober 18-án délelőtt összehívott értekezletet tartottak Szegeden a megyei és az üzemi lapok levelezői. Mintegy 150-en jelentek meg a »Délmagyarországi«, a »Viharsarok«, a »Textilművek«, »Vörös Cséve«, az »Uj-szegedi Textilmunkás« és a »Szegedi Egyetem« levelezői közül. Az értekezleten elhangzott szerkesztőségi beszámoló és a hozzászólások értékelték a levelezőknek az elmúlt hónapok alatt végzett munkáját és megmutatták azokat a hiányosságokat, amelyek a szerkesztőségek és a levelezők kapcsolatában még megvannak.

Lapunk levelezői közül is többen felszólaltak az értekezleten, így Mikó Károly, Naesády József, Batki Jenő és Gáti János elvtársak. Már a beszámoló is, — melyet a »Délmagyarországi« szerkesztőbizottságának vezetője tartott — rámutatott arra, a hat lap közül az elmúlt hónapokban a »Szegedi Egyetem«-hez érkezett a legkevesebb levél. A hozzászólások is azt fejtették

hogy az objektív körülmények — közbeneos nyári szünet — részben indokolták a levelezőmozgalom visszaesését, de teljesen nem magyarázzák meg azt. Tavasszal a lapnak már elég jól működő levelezőhálózata volt, de ez a két-hónapos nyári szünet alatt teljesen szétesett.

A »Szegedi Egyetem« szerkesztőbizottságának az értekezlet tanulságai alapján nagyobb figyelmet kell fordítani a levelezőhálózatra, a levelek közlésére és megválaszolására. Szükség van azonban arra is, hogy olvasóink jobban mint eddig, forduljanak a laphoz bármilyen problémájuk vagy mondanivalójuk van. El akarjuk érni, hogy a tavaszinál is szélesebb levelezőhálózatunk legyen. A szerkesztőbizottság kéri a lap olvasóit, hogy írjanak a lap számára. Érezzék át azt, hogy levelük a szocializmus építését szolgálja, mert az Egyetemi Pártbizottság és az egyetem hallgatói, tanárai, dolgozói közötti kapcsolatot kívánja meg és mélyíti el.